

***Kalmia latifolia* 'Bandeau'**
kalmia szerokolistna 'Bandeau'

Ta roślina nie ma jeszcze galerii zdjęć.

Wolno rosnący krzew o wzniesionym pokroju, zaliczany do rodziny wrzosowatych, ceniony ze względu na zimozielone liście oraz okazałe, białopurpurowe kwiaty. Odmiana uzyskana w 2007 r. w wyniku skrzyżowania odmian 'Mitternacht' i 'Ginkona'. Po kilkunastu latach uprawy dorasta do około 1 m wysokości. Liście ciemnozielone, skórzaste, połyskujące, podobne do liści różaneczników. W zarysie eliptyczne, do 10 cm długości i do 4 cm szerokości, osadzone na krótkich ogonkach. Kwiaty rozwijają się wcześniej, niż u innych odmian, już w maju i są zebrane po 40-50 sztuk w szczytowych baldachogronach. Pąki kwiatowe różowe, dekoracyjne, żebrowane, z charakterystycznymi, drobnymi wypustkami kieszonek pyłkowych. Kwiaty zbudowane z 5 zrośniętych, białych płatków korony, tworzących szerokie pucharki z ciemną, cynamonowopurpurową obwódką, oraz 10 pręcików i słupka. Rozwinięte kwiaty są bardzo duże, mają około 6 cm średnicy. Na wewnętrznej stronie płatków widoczne są niewielkie zagłębienia, w których umieszczone są główki pylników, uwalniane przez owady odwiedzające kwiaty. Na skutek trącenia główki uwalniają się z zagłębień i wystrzelują pyłek, niczym małe katapulty. Owocem jest pięciokomorowa torebka. Rośliny preferują gleby kwaśne, o pH zbliżonym do 5,0, piaszczysto-gliniaste z dużą zawartością próchnicy. Jeśli odczyn podłoża jest wyższy, należy zastosować kwaśny torf oraz przekompostowaną korę sosnową i przekopać je z górną warstwą gleby. Ze względu na niewielkie potrzeby pokarmowe, symbiozę mikoryzową oraz wrażliwość korzeni na zasolenie z nawożenia mineralnego należy zrezygnować lub ograniczyć do minimum. Krzewy tolerują zarówno miejsca nasłonecznione oraz cieniste, ale najlepiej rosną sadzone na stanowiskach lekko ocienionych, na wystawie wschodniej lub zachodniej. Sadzone w pełnym słońcu na zimę wymagają lekkiego okrycia stroiszem. Odporność na mróz dobra. Krzewy polecane do sadzenia w ogrodach przydomowych, na wrzosowiskach, w towarzystwie roślin iglastych, w kompozycjach z niskimi różanecznikami, azaliami, piersiami i kiścieniami.

autorzy: Grzegorz Falkowski; Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

odkrywca, hodowca (selekcjoner): Karl-Heinz Hübbers, 2007 r. Niemcy

grupa roślin

wrzosowate

grupa użytkowa

inne wrzosowate

forma

krzew

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

krzewiasty wyprostowany
krzewiasty rozłożysty

docelowa wysokość

od 0,5 m do 1 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście zimozielone

rodzaj kwiatów

pojedyncze
kwiatostan

barwa kwiatów

białe
purpurowofioletowe
purpurowe
wielobarwne

pora kwitnienia

maj
czerwiec

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

odczyn kwaśny

rodzaj gleby

przeiętna ogrodowa
próchniczna

walory

ozdobne z kwiatów
ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
ogrody wrzosowiskowe
ogrody orientalne
rabaty
w grupach

strefa

6a

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

